

Kesediaan Guru Prasekolah Dalam Pelaksanaan Pentaksiran Berterusan

(Readiness of Preschool Teachers in the Implementation of Continuous Assessment)

Mullaimalar Murgaiyah^{1*}, Kamariah Abu Bakar¹

¹ Fakulti Pendidikan Universiti Kebangsaan Malaysia, 43600 Bangi, Malaysia

*Pengarang Koresponden: p117021@siswa.ukm.edu.my, kamariah_abubakar@ukm.edu.my

Received: 22 May 2024 | Accepted: 18 June 2024 | Published: 31 July 2024

DOI: <https://doi.org/10.55057/jdpd.2024.6.2.8>

Abstrak: *Pentaksiran adalah proses pengumpulan maklumat tentang perkembangan dan kemajuan murid dengan menggunakan pelbagai kaedah. Oleh itu, kemahiran guru prasekolah dalam melaksanakan pentaksiran amat membantu dalam mengenal pasti tahap kecerdasan dan perkembangan murid. Dengan itu, kajian ini dijalankan bagi mengkaji tahap kesediaan guru prasekolah dalam pelaksanaan Pentaksiran Berterusan. Kajian ini merupakan kajian kuantitatif dengan menggunakan instrumen soal selidik. Pembentukan soal selidik kajian diadaptasi daripada kajian lepas. Seterusnya, pemilihan responden seramai 74 orang guru prasekolah dipilih berdasarkan persampelan rawak mudah di daerah Sepang. Dapatan dua domain kajian dianalisis dengan menggunakan kaedah analisis statistik deskriptif bagi melihat skor min dan sisihan piawai manakala peratusan dan min digunakan bagi melihat hasil dapatan profil responden serta bagi menjawab persoalan kajian. Hasil dapatan menunjukkan tahap kesediaan guru prasekolah untuk pelaksanaan Pentaksiran Berterusan (min = 2.69 dan SP = 0.660) di mana masih berada pada tahap rendah. Kajian yang akan datang boleh berfokus kepada penyelidikan tempoh jangka panjang bagi mendapatkan hasil kajian yang lebih autentik. Guru merupakan agen utama dalam proses kemenjadian murid. Justeru, golongan guru sentiasa bersedia untuk semua perubahan dalam bidang pendidikan serta mengambil inisiatif untuk pembangunan profesionalisme masing-masing.*

Kata Kunci: Pentaksiran Berterusan, Tahap Kesediaan, Guru Prasekolah

Abstract: *Assessment is the process of gathering information about student development and progress using various methods. Therefore, preschool teachers' skills in carrying out assessments are very helpful in identifying the level of intelligence and development of students. With that, this study was conducted to examine the level of readiness of preschool teachers in the implementation of Continuous Assessment. This study is a quantitative study using questionnaire instruments. The formulation of the research questionnaire was adapted from previous studies. Next, a total of 74 preschool teachers were selected based on simple random sampling in the Sepang district. The results of the two study domains were analyzed using the descriptive statistical analysis method to see the mean score and standard deviation while the percentage and mean were used to see the results of the respondent's profile and to answer the research questions. The findings show the level of readiness of preschool teachers for the implementation of Continuous Assessment (mean = 2.69 and SP = 0.660) which is still at a low level. Future studies can focus on long-term research to obtain more authentic research results. The teacher is the main agent in the process of becoming a student. Thus,*

teachers are always ready for all changes in the field of education and take initiatives for the development of their respective professionalism.

Keywords: Continuous Assessment, Level of Readiness, Preschool Teachers

1. Pendahuluan

Pendidikan merupakan satu penanda aras kualiti hidup dan mengubah kehidupan seseorang daripada tidak mengetahui sebarang ilmu kepada mempelajari serba sedikit ilmu secara eksplisit. Selaras dengan itu, Pendidikan Prasekolah kini dianggap semakin berkembang pesat lalu pertambahan bilangan prasekolah mahupun kerajaan atau swasta. Menurut Widat (2022), Pendidikan Prasekolah merupakan satu landasan yang memberi bimbingan untuk pembangunan diri serta tempoh ini memerlukan pendekatan untuk memberikan rangsangan perkembangan untuk mencari penilaian relevan. Kementerian Pendidikan Malaysia kini, menyediakan dasar kurikulum Pendidikan Prasekolah iaitu, KSPK semakan 2017, yang menetengahkan proses pembelajaran berpusatkan murid, kaedah pengajaran melalui pelbagai strategi serta penilaian kanak-kanak, (Hashimah, 2013).

Proses pembelajaran merupakan usaha untuk mencapai kompetensi penting yang dirumuskan dalam kurikulum yang disediakan oleh KPM. Baharun, Zamroni, Amir dan Saleha, (2021) berpendapat bagi mengukur tahap pencapaian kompetensi ini, aktiviti pentaksiran perlu dilaksanakan oleh guru prasekolah. Hasil pentaksiran ini boleh digunakan sebagai penanda aras untuk melihat sama ada objektif pembelajaran kanak-kanak dapat dicapai atau tidak. Pentaksiran juga menentukan kekuatan dan kelemahan dalam proses pembelajaran yang telah dijalankan secara keseluruhan.

Pentaksiran kanak-kanak prasekolah meliputi keseluruhan aspek perkembangan kanak-kanak seperti kognitif, bahasa, kreativiti, fizikal, sosioemosi dan rohani. Perkara paling utama, pentaksiran sebagai alat refleksi dan maklumat ini boleh mengenal pasti dengan mendalam aspek potensi kanak-kanak yang terlindung, bahagian pengajaran yang sukar atau muda bagi kanak-kanak dan mengetahui keperluan kanak-kanak yang harus dicapai pada usianya. Kementerian Pelajaran Malaysia telah menetapkan satu standard pentaksiran kanak-kanak prasekolah selari dengan Kurikulum Standard Prasekolah Kebangsaan yang dilaksanakan di semua prasekolah mulai 2010. Standard pentaksiran ini merupakan satu sistem untuk guru mengumpul maklumat tentang perkembangan murid dan bertujuan menjalankan penilaian terhadap mereka. Hasil pentaksiran ini membolehkan guru memperkembangkan potensi murid sepenuhnya dalam domain kognitif, afektif dan psikomotor.

Proses pendidikan pada masa ini telah mengalami pelbagai perubahan cara berfikir golongan pendidik tentang penilaian kanak-kanak. Dengan berkembangnya sistem pentaksiran berasaskan kriteria dan prestasi, seseorang kanak-kanak diukur berdasarkan prestasi ditunjukkan yang selari dengan aspek perkembangan yang hendak dinilai. Senario pentaksiran kanak-kanak pada hari ini juga dilihat telah mengalami perkembangan dan perubahan. Peralihan daripada pentaksiran yang dahulunya menggunakan pendekatan ujian pensel-kertas kepada pentaksiran berasaskan prestasi (Nor Mashitah, 2017). Pentaksiran autentik atau pentaksiran berterusan, adalah langkah untuk mengukur pencapaian kanak-kanak berdasarkan prestasi mereka ke atas item atau tugas yang diberikan.

Walau bagaimanapun, proses pentaksiran ini tidak dapat dilaksanakan secara sepenuhnya kerana ketiadaan instrumen pentaksiran dan panduan pentaksiran yang sesuai dengan perkembangan awal bagi kanak-kanak yang berumur enam tahun dan ke bawah. Kaedah pentaksiran berterusan yang disarankan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia, KPM ialah melaksanakan pemerhatian semasa kanak-kanak menjalani aktiviti pembelajaran dan pengajaran di kelas lalu merekodkan perkembangan kanak-kanak. Walaupun, para pendidik menunjukkan bahawa mereka berjaya memerhati dan menilai kanak-kanak dalam semua bidang. Maka, kesediaan guru amat penting bagi memastikan kelancaran pelaksanaan pentaksiran terhadap semua kanak-kanak dalam semua domain perkembangan. Ini kerana, tidak semua guru yang mengajar di prasekolah adalah guru opsyen memandangkan negara mengalami masalah kekurangan guru pada masa kini.

Ini menjadikan ketelusan dalam menjalankan pentaksiran berterusan terhadap tahap penguasaan kanak-kanak adakalanya diragui oleh sesetengah pihak. Tidak dinafikan pada masa kini, kajian banyak dilaksanakan terhadap kesediaan guru dalam melaksanakan pentaksiran tidak kira umur kanak-kanak. Oleh itu, kajian ini dijalankan bagi mengenal pasti sejauh mana kesediaan guru prasekolah dari segi tahap pengetahuan dan kemahiran guru terhadap pelaksanaan pentaksiran berterusan.

2. Tinjauan Literatur

Pentaksiran pembangunan kanak-kanak yang berterusan adalah perlu untuk memahami keperluan kanak-kanak individu, mengiktiraf peringkat pertumbuhan dan pembangunan mereka, dan menentukan kekuatan dan kelemahan mereka. Lebih-lebih lagi, penilaian guru dan pendidik dalam merangka langkah-langkah berikutnya yang sesuai dengan pencapaian kanak-kanak (Kurikulum PERMATA Negara, 2013). Akta Pendidikan 1996 juga memperuntukan bahawa pentaksiran perkembangan hendaklah dijalankan secara berterusan dan diperkuatkan lagi di dalam Peraturan-Peraturan Pendidikan (Prasekolah) 1997:

Pentaksiran hendaklah disesuaikan untuk memadankan tahap dan kecekapan kanak-kanak yang memenuhi prasyarat kursus. Tambahan pula, penilaian mempunyai potensi untuk meningkatkan penguasaan kanak-kanak dan meningkatkan kualiti pengajaran. Oleh itu, pentaksiran berterusan harus disesuaikan untuk diselaraskan dengan bahan kursus, tahap dan kemahiran kanak-kanak, untuk memastikan pengajaran yang berkesan.

Pentaksiran berterusan adalah penting untuk kejayaan pelaksanaan pengajaran dan pemudahc ara. Oleh itu, adalah penting untuk mempunyai sistem pentaksiran yang berterusan untuk menilai kanak-kanak. Reka bentuk pentaksiran berterusan ini harus disesuaikan untuk memadankan kandungan kurikulum dan tahap kanak-kanak. Akibatnya, penciptaan modul menjadi perlu untuk membantu tenaga pengajar dalam menilai kanak-kanak (Kumaran & Azali, 2019). Seperti yang dinyatakan oleh Kumaran & Azali (2019), pelaksanaan modul penilaian dapat mengurangkan beban kerja tenaga pengajar dan menghalang sebarang kebimbangan mengenai kualiti, kebolehpercayaan, dan kesahihan item penilaian. Dengan ini, dapat disimpulkan bahawa kesediaan guru bagi menjalani pentaksiran berterusan amat penting secara keseluruhan.

Berhubung dengan perkara di atas, pentaksiran yang dijalankan sepanjang sesi pembelajaran, termasuk teori dan amalan, seperti yang dinyatakan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia (2022). Adalah perlu untuk merancang, mentadbir, menilai, dan melaporkan

penilaian yang berterusan, menurut kementerian. Oleh itu, dokumen utama yang mengandungi kandungan pembelajaran berfungsi sebagai rujukan utama untuk pembangunan pentaksiran yang berterusan. Mohd Amiruddin dan Muhd Kaizer (2018) selanjutnya menjelaskan bahawa kandungan kursus digunakan sebagai panduan untuk menentukan pentaksiran berterusan dan penilaian akhir yang akan berlaku sepanjang sesi PdPc.

Pentaksiran berterusan adalah penting untuk kejayaan pelaksanaan pengajaran dan pemudahcaraan. Oleh itu, adalah penting untuk mempunyai sistem penilaian yang berterusan untuk menilai pelajar. Reka bentuk penilaian berterusan ini harus disesuaikan untuk memadankan kandungan kursus dan tahap pelajar. Akibatnya, penciptaan modul menjadi perlu untuk membantu kakitangan pengajar dalam menilai pelajar (Kumaran & Azali, 2019). Seperti yang dinyatakan oleh Kumaran & Azali (2019), pelaksanaan modul penilaian dapat mengurangkan beban kerja kakitangan pengajar dan menghalang sebarang kebimbangan mengenai kualiti, kebolehpercayaan, dan kesahihan item penilaian.

Melukis dari kenyataan yang disebutkan di atas, dapat disimpulkan bahawa pentaksiran adalah tugas penting yang harus dilakukan secara sistematik dan berterusan dari awal. Ini sejajar dengan sudut pandangan Nor Asnira Binti Mohd Norwi (2013), yang menekankan bahawa kepentingan pentaksiran di prasekolah tidak boleh diabaikan oleh mana-mana pihak, kerana tempoh pembentukan kanak-kanak berusia 0 hingga 6 sangat berpengaruh dalam membentuk sahsiah mereka. Lanjutan daripada itu, Nur Idayu, Rahayu & Azman (2016), turut menyatakan bahawa prestasi kanak-kanak haruslah dikesan secara berterusan bagi memastikan prestasi mereka dalam keadaan yang baik dan selari dengan tahap perkembangan mereka. Justeru, adalah penting untuk para pendidik menjalankan proses pentaksiran kanak-kanak secara berkala dan berterusan.

Seterusnya, menurut Mohd Haidzir Yusof@Jusoh, Norasmah Othman (2019), kekangan yang dihadapi oleh guru ketika melaksanakan pentaksiran berterusan di sekolah termasuk kesediaan, sikap, pengetahuan penilaian, peruntukan masa untuk pengajaran dan pembelajaran, serta beban yang mereka hadapi dan sokongan yang mereka terima dari pihak berkuasa. Menurut Nor Asnira (2013) Mardziah bt Abdullah, Mariani bt MdNor & Fonny Dameaty Hutagalung (2019), kekangan yang dihadapi oleh guru ketika melaksanakan penilaian alternatif di sekolah termasuk kesediaan, sikap, pengetahuan penilaian, peruntukan masa untuk pengajaran dan pembelajaran, serta beban yang mereka hadapi dan sokongan yang mereka terima dari pihak berkuasa.

Di samping itu, kajian mengenai pelaksanaan PBS di kalangan guru bahasa Melayu oleh Aniza (2014), telah mendedahkan bahawa sejumlah besar guru tidak mempunyai pengetahuan dan kemahiran yang diperlukan untuk melaksanakan PBS dengan berkesan. Selain itu, Halimah Jamil (2019) mendapati guru juga menunjukkan kemahiran terhad dalam menyampaikan pemarkahan lisan. Bukan itu sahaja, Pentaksiran Bilik Darjah, (PBD) menyediakan cara yang komprehensif dan boleh dipercayai untuk menentukan tahap penguasaan pelajar, yang lebih bermakna dan tepat. Menurut Jamil (2008), guru boleh menggunakan teknik pengukuran, penilaian, dan penilaian untuk mengukur hasil pembelajaran pelajar. Pentaksiran yang boleh dipercayai dan berkesan membantu guru dalam menentukan tahap pembelajaran pelajar dan menilai keberkesanan pengajaran mereka (Press & Siti Zaliha 2002).

Lebih-lebih lagi, kekurangan latihan dalam pengetahuan, kemahiran, dan teknologi bukanlah faktor guru prasekolah apabila memilih bahan pengajaran untuk merancang aktiviti pembelajaran dan pentaksiran kanak-kanak. Fakhri & Mohd Isa (2016) menjalankan kajian

yang menunjukkan bahawa kepentingan latihan, pengetahuan, dan kemahiran yang baik untuk guru prasekolah adalah penting kerana ia mempengaruhi pertumbuhan kanak-kanak, kepercayaan ibu bapa, dan sokongan masyarakat. Oleh yang demikian, tahap kesediaan untuk menjalani pentaksiran amat penting untuk dikaji bagi memastikan kemajuan kanak-kanak yang lancar.

Kajian tentang tahap kesediaan pengetahuan, kemahiran dan sikap guru prasekolah untuk pelaksanaan Pentaksiran Berterusan belum pernah dikaji. Kajian tentang pentaksiran lebih banyak dijalankan untuk PBD atau PBS tetapi bukan untuk Pentaksiran Berterusan khususnya bagi sektor pendidikan prasekolah. Justeru, kajian ini dibuat untuk mengenal pasti tahap kesediaan guru prasekolah untuk pelaksanaan Pentaksiran Berterusan.

3. Metodologi Kajian

Reka bentuk kajian menggunakan kaedah kuantitatif. Beberapa kajian lepas (Hennessy & Patterson, 2012; Johnson & Christensen, 2010; Jones, 2013; Punch, 2013) telah menunjukkan bahawa kaedah kuantitatif mampu memberikan bukti statistik dan memperoleh maklumat yang boleh dipercayai dan berkaitan. Kajian ini merupakan penyiasatan deskriptif yang menggunakan data berangka. Reka bentuk kajian tinjauan membantu penyelidik dalam menangani tiga jenis soalan, termasuk soalan deskriptif, soalan yang berkaitan dengan hubungan antara pembolehubah, dan soalan mengenai perhubungan ramalan antara pembolehubah dari semasa ke semasa. Soal selidik digunakan sebagai instrumen penyelidikan dan kaedah tinjauan digunakan untuk mengumpulkan dapatan kajian. Teknik analisis statistik deskriptif digunakan untuk menentukan sisihan min dan piawai kedua-dua domain kajian dan profil responden.

Seperti yang dinyatakan oleh Creswell (2014), populasi merujuk kepada sekumpulan individu yang memiliki ciri dan kriteria yang sama berkaitan dengan tujuan kajian. Sebaliknya, sampel mewakili subset populasi sasaran yang ingin dikaji oleh penyelidik untuk membuat kesimpulan tentang keseluruhan populasi kajian. Pejabat Pendidikan Daerah Sepang melaporkan terdapat sebanyak 43 buah sekolah rendah di Daerah Sepang, masing-masing mempunyai seorang hingga empat guru di peringkat prasekolah. Menurut Krejcie dan Morgan (1970), kaedah penentuan saiz sampel berasaskan populasi menunjukkan bahawa saiz sampel seramai 89 orang responden adalah sesuai untuk persampelan rawak mudah. Saiz sampel ini terdiri daripada 85 orang guru perempuan dan 4 orang guru lelaki. Namun begitu, bagi kajian ini, pengkaji telah memilih untuk menggunakan sampel seramai 74 orang guru prasekolah. Keputusan ini berdasarkan kepercayaan bahawa keseluruhan populasi dapat memberikan dapatan kajian yang lebih berkesan dan tepat.

4. Instrumen Kajian

Pengkaji menggunakan borang soal selidik sebagai instrumen untuk mengumpul data. Instrumen soal selidik diadaptasi daripada kajian Hazuriana binti Hajmi (2018), yang mengkaji kesediaan guru Pendidikan Seni Visual Sekolah Rendah Bahagian Bintulu untuk melaksanakan Pentaksiran Bilik Darjah. Soal selidik terdiri daripada empat bahagian. Bahagian A memfokuskan kepada demografi responden, Bahagian B menilai tahap kesediaan guru dalam melaksanakan pentaksiran berterusan (20 item), dan Bahagian C meneliti pengetahuan guru prasekolah dalam melaksanakan pentaksiran berterusan (13 item).

Pengkaji memutuskan untuk menggunakan soal selidik sebagai instrumen kajian untuk mengumpul data. Menurut Noraini (2013), soal selidik merupakan satu cara yang sistematik untuk mengumpul maklumat yang tepat dan lengkap. Soal selidik membolehkan pengkaji mendapatkan maklumat tentang kajian dengan lebih mudah untuk responden, kerana pilihan jawapan disediakan, menjimatkan masa dan memudahkan kerjasama. Soal selidik juga memudahkan pengkaji menganalisis data (M.Al-Muz-Zammil Yasin & Noor Khaironisa' Sarjuni, 2011).

Pengkaji percaya bahawa soal selidik adalah instrumen yang paling sesuai untuk mengumpul maklumat dan data daripada guru, kerana ia membolehkan jawapan yang mudah berbanding kaedah temu bual. Soal selidik boleh menangani pelbagai isu dan mengumpul maklumat tentang sikap, pandangan, dan kepercayaan responden (Creswell, 2014). Oleh itu, instrumen ini juga menjimatkan masa.

5. Prosedur Pengumpulan dan Analisis Data

Proses mengumpul data dimulakan dengan mengemukakan permohonan kebenaran menjalankan kajian, yang kemudiannya direkodkan dalam Sistem Aplikasi Penyelidikan Pendidikan Dalam Talian versi 2.0 (eRAS 2.0). Sistem ini diuruskan oleh Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar Pendidikan (BPPDP) di bawah Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM). Alasan untuk mendapatkan kebenaran adalah kerana kajian dijalankan secara dalam talian melalui penggunaan 'google form'. Oleh itu, penyelidik dikehendaki mendapatkan surat kebenaran daripada BPPDP untuk meneruskan usaha penyelidikan mereka di semua peringkat pendidikan di Malaysia.

Selepas maklumat dalam talian telah diisi, dokumen yang diperlukan seperti salinan permohonan, kertas cadangan, dan instrumen kajian akan dimajukan kepada penyelia untuk semakan dan pengesahan mereka. Setelah dokumen berkaitan disahkan, surat pengesahan status pelajar, borang pengakuan permohonan BPPDP 2(A), kajian kertas cadangan, dan instrumen kajian akan dimuat naik dan diserahkan melalui sistem eRAS 2.0. Surat keputusan permohonan kemudiannya akan diproses, dan penyelidik akan menerima pemberitahuan untuk mencetak surat tersebut dalam tempoh maksimum lima hari bekerja.

Dalam langkah yang akan datang, pengkaji akan bekerjasama dengan Jabatan Pendidikan Negeri Selangor (JPNS) untuk mendapatkan kelulusan dan kerjasama bagi mengumpul data dan maklumat daripada peserta kajian. Melalui penggunaan surat perjanjian rasmi, pengkaji akan menjalinkan komunikasi dengan Pejabat Pelajaran Hulu Langat (PPD) untuk mendapatkan kerjasama mereka dalam mengedarkan instrumen soal selidik kepada pentadbir sekolah rendah. Prosedur khusus ini adalah pendekatan yang biasa dilaksanakan yang perlu bagi penyelidik untuk memulakan pengajian mereka dalam bidang pendidikan di Malaysia.

Salah satu pertimbangan etika asas semasa menjalankan penyelidikan ialah penyelidik perlu mendapatkan kebenaran daripada organisasi pendidikan yang berkaitan, seperti KPM, JPN, dan PPD, sebelum menyebarkan tinjauan soal selidik di sekolah. Organisasi ini terlibat secara langsung dan bertanggungjawab sepenuhnya untuk pendidikan, dan mendapatkan kebenaran mereka memastikan pelaksanaan kajian yang lancar di peringkat sekolah, tanpa sebarang persoalan atau isu yang berpotensi timbul. Seperti yang dinyatakan oleh Cohen et al. (2018) dan Dooly et al. (2017), apabila pihak yang bertanggungjawab memberi kebenaran dan bekerjasama dengan penyelidik, kajian lebih berkemungkinan diterima dan menerima maklum balas yang berharga daripada komuniti sekolah.

Persetujuan untuk mengambil bahagian dalam menjawab soal selidik kajian diperoleh daripada semua responden yang terlibat. Keizinan ini diberikan melalui paparan pada halaman pertama soal selidik penyelidikan 'google form', dan borang kebenaran bertulis tidak diperlukan. Tambahan pula, responden juga dimaklumkan tentang kerahsiaan maklumat mereka dan diberi jaminan bahawa waranti tidak diberikan kepada pihak ketiga. Ditegaskan bahawa semua maklumat yang diberikan akan digunakan semata-mata untuk tujuan rujukan dan penyelidikan. Pendekatan ini diambil untuk memastikan bahawa responden tidak dipaksa untuk mengambil bahagian dan mereka berhak untuk menolak penglibatan dalam menjawab soal selidik. Dengan membenarkan responden menyertai kajian secara sukarela, data yang dikumpul boleh dianggap sah dan boleh dipercayai, seperti yang disokong oleh kajian lepas (Cohen,2018)

6. Dapatan Kajian

Kajian ini merupakan penyiasatan deskriptif yang menggunakan data berangka. Reka bentuk kajian tinjauan membantu penyelidik dalam menangani dua persoalan kajian yang berkaitan dengan tahap kesediaan guru prasekolah untuk pentaksiran berterusan dan pelaksanaan pentaksiran berterusan. Profil responden dalam kalangan guru prasekolah Kementerian Pendidikan Malaysia di daerah Sepang, diuraikan berdasarkan jantina, umur, bangsa, kelayakan akademik tertinggi, bilangan murid yang diajar dan tempoh melaksanakan Pentaksiran Berterusan. Daripada 74 orang responden yang menyertai kajian ini seramai 4 (5.40%) orang adalah daripada kumpulan guru prasekolah lelaki manakala seramai 70 (94.59%) orang adalah daripada kumpulan guru prasekolah perempuan.

Dalam aspek umur, kebanyakan responden berada dalam kumpulan umur 31 hingga 40 tahun sebanyak 38 (51.4%) orang manakala hanya empat responden (3%) berada dalam kumpulan umur paling tua, iaitu 51 hingga 60 tahun berbanding dengan kumpulan umur 20 hingga 30 tahun yang mempunyai 23 (31.1%) orang responden serta kumpulan umur ialah 41 tahun hingga 50 tahun di mana terdapat 10 responden (13.5%) secara keseluruhan. Berdasarkan bangsa, terdapat 28(37.80) orang responden yang berbangsa India manakala 27(36.5) orang responden berbangsa Cina dan 19 orang responden berbangsa 19(25.7) Melayu.

Dari segi kelayakan akademik, 50 responden (67.6%) berkecualan Ijazah Sarjana Muda, lima responden (6.8%) berkecualan Sarjana Pendidikan, 19(25.7) orang responden berkecualan Sijil Diploma Perguruan. Dilihat dari segi bilangan murid yang diajar menunjukkan, 60 responden (81.1%) mempunyai jumlah murid kurang daripada 15 orang kanak-kanak prasekolah dan 14 responden (18.9%) mempunyai jumlah murid lebih daripada 15 orang kanak-kanak dalam kelas prasekolah. Bagi tempoh melaksanakan Pentaksiran Berterusan terdapat 64(86.5%) responden yang melaksanakan selama satu hingga lima tahun manakala 7(9.5%) responden melaksanakan selama enam tahun ke atas dan 3(4.1%) orang responden kurang daripada satu tahun.

Sebagai peringkat pertama analisis adalah untuk melihat kesediaan guru prasekolah untuk Pentaksiran Berterusan dan seterusnya menjawab persoalan kajian berikut:

Persoalan Kajian: Apakah tahap kesediaan guru prasekolah untuk Pentaksiran Berterusan?

Jadual 6.1: Analisis tahap kesediaan guru prasekolah untuk pelaksanaan pentaksiran berterusan.

No		Tidak Pernah	Jarang	Kadang-kadang	Kerap	Sangat Kerap	Min	SP
1	Saya menetapkan objektif pentaksiran yang hendak diuji semasa membina instrumen pentaksiran.	0%	73.0%	14.9%	8.1%	4.1%	2.43	.812
2	Saya boleh mengenal pasti perkaitan antara pelaksanaan PB dengan objektif kurikulum.	0%	14.9%	73.0%	6.8%	5.4%	3.03	.662
3	Saya menjadikan Dokumen Standard Kurikulum dan Pentaksiran (DSKP) sebagai panduan terbaik untuk tahap pendidikan prasekolah.	0%	68.9%	16.2%	8.1%	6.8%	2.53	.836
4	Saya mahir dalam menyediakan bahan tambahan pentaksiran berdasarkan DSKP yang disarankan.	2.7%	17.6%	68.9%	6.8%	4.1%	2.92	.717
5	Saya melaksanakan pentaksiran secara berterusan semasa PdPc dijalankan di dalam kelas.	1.4%	74.3%	13.5%	5.4%	5.4%	2.39	.841
6	Saya mempelbagaikan kaedah pentaksiran yang bersesuaian etika mentaksir kanak-kanak.	1.4%	16.2%	68.9%	8.1%	5.4%	3.00	.721
7	Saya mempelbagaikan instrumen pentaksiran yang bersesuaian etika mentaksir kanak-kanak.	0%	74.3%	12.2%	9.5%	4.1%	2.43	.829
8	Saya merujuk kepada DSKP untuk menentukan tahap penguasaan kanak-kanak.	1.4%	17.6%	67.6%	8.1%	5.4%	2.99	.731
9	Saya memberitahu kanak-kanak bahawa mereka kan ditaksir sebelum taksiran dilaksanakan.	2.7%	74.3%	14.9%	5.4%	2.7%	2.31	.739
10	Saya melakukan taksiran sendiri dan menentukan tahap penguasaan kanak-kanak.	1.4%	18.9%	66.2%	8.1%	5.4%	2.97	.740
11	Saya meningkatkan kemahiran mentaksir setelah menjalankan pentaksiran beberapa kali.	2.7%	68.9%	13.5%	10.8%	4.1%	2.45	.878
12	Saya mengendalikan tahap penguasaan dan bukti-bukti berkaitan pentaksiran kanak-kanak berdasarkan sukatan pelajaran tunjang-tunjang dalam KSPK.	0%	21.6%	62.2%	13.5%	2.7%	2.97	.682
13	Saya memasukkan prestasi murid dalam sistem rekod pentaksiran sekolah secara manual dengan teratur.	1.4%	62.2%	17.6	13.5%	5.4%	2.59	.935
	Purata:						2.69	.660

Berhubung dengan jadual 4.11, data menunjukkan kebanyakan responden jarang melaksanakan perkara yang dinyatakan dalam item-item berkaitan tahap kesediaan guru prasekolah untuk pelaksanaan Pentaksiran Berterusan kecuali enam item di mana responden melaksanakan perkara bagi item tersebut secara kadang-kadang. manakala sebanyak 85.2%

responden tidak setuju dan kurang setuju untuk melaksanakan Pentaksiran Berterusan semasa PdPc.

Berdasarkan jadual 4.9, interpretasi data menunjukkan tahap kesediaan guru prasekolah untuk Pentaksiran Berterusan berada pada tahap rendah, iaitu pada nilai min keseluruhan 2.69 dan sisihan piawai .660. Kesemua item tahap kesediaan guru untuk pelaksanaan Pentaksiran Berterusan menunjukkan nilai min yang rendah khususnya seperti item “*Saya boleh mengenal pasti perkaitan antara pelaksanaan PB dengan objektif kurikulum.*” (M=3.03, SP=.662) yang merupakan nilai min yang tertinggi manakala terdapat dua item yang memperoleh nilai min yang terendah, iaitu “*Saya memberitahu kanak-kanak bahawa mereka akan ditaksir sebelum taksiran dilaksanakan*” (M=2.31, SP=.739).

Di samping itu, terdapat kebanyakan responden tidak pernah melaksanakan perkara di item keempat dan ke-11 yang mencatat 2.7% masing-masing di mana responden tidak pernah menyediakan bahan tambahan pentaksiran berdasarkan DSKP serta meningkatkan kemahiran mentaksir setelah menjalani pentaksiran beberapa kali. Responden jarang melaksanakan tiga perkara yang merupakan item ke kelima, ketujuh dan kesembilan di mana skornya ialah 74.3%. Ini menunjukkan responden jarang melaksanakan pentaksiran semasa PdPc dan menggunakan pelbagai instrumen untuk pentaksiran serta memberitahu kanak-kanak bahawa mereka akan ditaksir sebelum proses pentaksiran.

Terdapat juga item yang responden melaksanakan kadang-kadang, iaitu item kedua yang mencatat 73%. Hal ini mengetengahkan responden memahami perkaitan antara Pentaksiran Berterusan dan objektif kurikulum. Tidak ketinggalan item yang dilaksanakan secara kerap merupakan item ke-12 dan ke-13 yang mencatat skor 13.5% di mana responden mengendalikan tahap penguasaan dan bukti-bukti berkaitan pentaksiran kanak-kanak berdasarkan sukatan pelajaran tunjang-tunjang dalam KSPK serta memasukkan prestasi murid dalam sistem rekod pentaksiran sekolah secara manual dengan teratur.

Seterusnya ialah item yang sangat kerap dilaksanakan oleh responden ialah item ketiga yang mencatat 6.8%. Dengan ini, dapat memahami responden sentiasa merujuk dan menjadikan DSKP, iaitu KSPK sebagai panduan dalam Pendidikan Prasekolah. Selain itu, Lanjutan daripada itu, tahap kesediaan guru untuk pelaksanaan Pentaksiran Berterusan berada dalam hanya tahap rendah berhubung dengan kekerapan mencapai 79.7% secara keseluruhan.

Dapatan ini memberi gambaran yang kumpulan responden hanya melaksanakan item-item dalam instrumen secara kadang-kadang atau jarang serta terdapat juga item yang responden tidak pernah melaksanakan semasa menjalani Pentaksiran Berterusan. Oleh yang demikian, dapat memahami guru-guru prasekolah masih tidak bersedia secara sepenuhnya dan secukupnya bagi pelaksanaan Pentaksiran Berterusan.

7. Perbincangan

Persoalan kajian dikemukakan bagi mengenal pasti tahap kesediaan guru prasekolah dalam melaksanakan Pentaksiran Berterusan di prasekolah daerah Sepang. Persoalan kajian ini juga mendapat jawapan daripada analisis perisian SPSS bahawa tahap kesediaan guru adalah rendah secara keseluruhan. Hal ini menunjukkan kalangan guru perlu berusaha untuk membantu sekolah mencapai matlamat dan komitmen terhadap pelaksanaan PB yang berlandaskan kurikulum yang sedia ada.

Berdasarkan hasil dapatan kajian tahap kesediaan guru untuk aspek penetapan objektif pentaksiran yang hendak diuji semasa membina instrumen pentaksiran masih rendah. Pemahaman guru bagi mengenal pasti perkaitan antara pelaksanaan Pentaksiran Berterusan dengan objektif kurikulum penting. Seterusnya ialah Dokumen Standard Kurikulum dan Pentaksiran, (DSKP) yang merupakan KSPK menjadi sebagai panduan terbaik untuk tahap pendidikan prasekolah khususnya bagi Pentaksiran Berterusan. Hal ini disokong oleh kajian yang dijalankan oleh Abdul Aziz (2021) yang menyatakan panduan dokumen Kurikulum Standard Prasekolah Kebangsaan (KSPK) membantu guru menghasilkan dan merealisasikan aktiviti pembelajaran yang seragam dengan saranan Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM).

Bukan itu sahaja, penyediaan bahan tambahan pentaksiran berdasarkan DSKP perlu diberi perhatian semasa melaksanakan Pentaksiran Berterusan. Dengan ini, dapat menjalani pentaksiran yang berkesan dan memastikan kanak-kanak mencapai tahap perkembangan optimum. Selain itu, Pentaksiran Berterusan perlu dilaksanakan secara berterusan semasa PdPc dijalankan serta mempelbagaikan kaedah pentaksiran yang bersesuaian dengan etika mentaksirkan kanak-kanak. Perkara ini disokong oleh dapatan kajian oleh Hutagalung, Mohd Nor & Abdullah, (2019) yang mengetengahkan bahawa pelbagai kaedah pentaksiran boleh digunakan pada peringkat prasekolah.

Selanjutnya ialah penentuan tahap penguasaan kanak-kanak perlu dirujuk kepada KSPK dan kanak-kanak diberitahu bahawa mereka akan ditaksir sebelum taksiran dilaksanakan. Perkara ini bercanggah dengan dapatan kajian Setiap pentaksiran yang telah dijalankan, tidak boleh didedahkan kepada sesiapa kecuali kepada ibu bapa dan pihak tertentu sahaja. Pada usia murid prasekolah, kebolehan dan kemajuan murid amat dipengaruhi oleh kadar pertumbuhan mereka. Label yang diberi pada murid pada usia ini akan meninggalkan kesan negatif dan sekaligus menyumbang pada perkembangan yang tidak sihat. Murid di usia prasekolah ini memerlukan banyak motivasi dan penghargaan daripada guru dan orang dewasa di sekeliling mereka.

Guru-guru harus membuat taksiran sendiri dan menentukan tahap penguasaan kanak-kanak dan juga sentiasa meningkatkan kemahiran mentaksir setelah menjalankan pentaksiran beberapa kali. Perkara ini diketengahkan dalam kajian Mariani (2010), hasil pentaksiran akan membantu guru dalam merancang langkah susulan yang cekap yang bertujuan untuk meningkatkan potensi kanak-kanak dalam domain kognitif, berkesan, dan psikomotor ke tahap yang lebih optimum. Seterusnya, secara tidak langsung akan memberi manfaat kepada proses pembelajaran kanak-kanak dan juga menyumbang kepada peningkatan kebolehan guru dalam pengajaran mereka. Pemerhatian dan pentaksiran kerja berterusan adalah beberapa teknik yang digunakan dalam pentaksiran prasekolah.

Selain itu, guru juga harus berusaha dan mengambil inisiatif untuk memberi komitmen dalam pelaksanaan PB di prasekolah dan mereka juga bertanggungjawab terhadap matlamat dan komitmen dalam pelaksanaan PB di prasekolah. Walau bagaimanapun, dapatan ini bercanggah dengan dapatan kajian lepas oleh Hajmi, H., & Jamaludin, K. (2022) yang menunjukkan hasil kajian yang guru-guru sekolah rendah mempunyai kesediaan yang tinggi dari segi pengetahuan dan kemahiran bagi Pentaksiran Bilik Darjah dan pelaksanaan Pentaksiran Bilik Darjah. Oleh yang demikian, guru-guru prasekolah masih lagi perlu mengambil tanggungjawab untuk mengenali Pentaksiran Berterusan secara terperinci serta melaksanakan Pentaksiran Berterusan dengan lancar.

Pengendalian tahap penguasaan kanak-kanak dan bukti-bukti berkaitan pentaksiran kanak-kanak berdasarkan sukatan pembelajaran tunjang-tunjang dalam KSPK selepas menjalani

pentaksiran merupakan salah satu unsur yang utama. Seterusnya ialah guru-guru merekodkan prestasi kanak-kanak dalam sistem rekod pentaksiran sekolah secara manual dan teratur turut menjadi unsur penting dalam pelaksanaan Pentaksiran Berterusan. Hasil kajian menunjukkan bahawa guru-guru tidak banyak mengamalkan perkara tersebut dalam pentaksiran. Hasil dapatan ini disokong oleh kajian Paige-Smith & Craft, (2011), menampakan amalan refleksi guru semakin dipinggirkan khususnya di peringkat awal kanak-kanak sedangkan ia memberi impak yang besar terhadap perkembangan kanak-kanak.

Selain itu, guru juga harus berusaha dan mengambil inisiatif untuk memberi komitmen dalam pelaksanaan PB di prasekolah dan mereka juga bertanggungjawab terhadap matlamat dan komitmen dalam pelaksanaan PB di prasekolah. Walau bagaimanapun, dapatan ini bercanggah dengan dapatan kajian lepas oleh Hajmi, H., & Jamaludin, K. (2022) yang menunjukkan hasil kajian yang guru-guru sekolah rendah mempunyai kesediaan yang tinggi dari segi pengetahuan dan kemahiran bagi Pentaksiran Bilik Darjah dan pelaksanaan Pentaksiran Bilik Darjah.

Oleh yang demikian, guru-guru prasekolah masih lagi perlu mengambil tanggungjawab untuk mengenali Pentaksiran Berterusan secara terperinci serta melaksanakan Pentaksiran Berterusan dengan lancar.

8. Kesimpulan

Secara umum, tahap kesediaan guru prasekolah untuk pelaksanaan penilaian berterusan adalah rendah. Kajian ini menekankan pentingnya memberi perhatian dan kepentingan kepada aktiviti pentaksiran yang dijalankan. Oleh itu, dengan merancang dan menyediakan aktiviti penilaian yang berkesan dan mempromosikan perpaduan, kemajuan pembelajaran dan kemahiran kanak-kanak dapat dipertingkatkan. Selain itu, usaha guru prasekolah untuk memahami dan melibatkan diri dalam proses penilaian berterusan dapat menyumbang kepada penerokaan kanak-kanak, pembangunan diri, pembangunan kemahiran, dan kejayaan akademik.

Rujukan

- Abd Aziz, Z., & Mohamed, S. (2021). Persepsi Guru Prasekolah Terhadap Kualiti Pengajaran Pendidikan Awal Kanak-Kanak. *Jurnal Dunia Pendidikan*, 3(1), 572-580. Retrieved from <https://myjms.mohe.gov.my/index.php/jdpd/article/view/12951> Akta Pendidikan 1996 (Akta 550).
- Aniza Ahmad & Zamri Mahamod. (2015). Tahap Kemahiran Guru Bahasa Melayu Sekolah Menengah Dalam Melaksanakan Pentaksiran Berasaskan Sekolah Berdasarkan Jantina, Opsyen dan Tempat Mengajar. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu-JPBM* 5(1):18-29
- Bahagian Pembangunan Kurikulum. (2016). Kurikulum Standard Prasekolah Kebangsaan: Dokumen standard kurikulum dan pentaksiran. Kuala Lumpur: Kementerian Pelajaran Malaysia.
- Bahagian PERMATA. (2013). Kurikulum PERMATA Negara: Asuhan dan didikan awal kanak-kanak 0-4 tahun (Cetakan Ketiga). Cyberjaya, Selangor: Jabatan Perdana Menteri.
- Creswell, J. W. (2014). A concise introduction to mixed methods research. SAGE publications.
- Dokumen Standard Kurikulum dan Pentaksiran. (2014). Kementerian Pendidikan Malaysia
- Fatimah Az Zahra, A. H. (2018). *Distribution and contamination assessment of selected heavy metals and rare earth elements in soil of Penang Island*,

- Malaysia/Fatimah Az Zahra' Abdul Hamid* (Doctoral dissertation, University of Malaya).
- Gengatharan, K., & Rahmat, A. (2019). Keperluan modul pentaksiran pendidikan kesihatan untuk guru tahap satu dalam pelaksanaan pentaksiran bilik darjah: The needs of health education assessment module for Level 1 teachers in the classroom assessment implementation. *Jurnal Sains Sukan & Pendidikan Jasmani*, 8(2), 19-27.
- Jamil, H., & Said, R. R. (2019). PELAKSANAAN PENSKORAN PENTAKSIRAN LISAN BAHASA MELAYU DALAM PENTAKSIRAN BILIK DARJAH (The Implementation of the Scoring for Malay Language Oral Assessment). *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 9(2), 25-36.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. 1970. Determining Sample Sizes for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 607-610
- Mardziah bt Abdullah, Mariani bt Md Nor & Fonny Dameaty Hutagalung (2019). Tadbir urus pentaksiran murid dalam kalangan guru prasekolah. *Jurnal Kurikulum & Pengajaran, Asia Pasifik* ,7(3).
- Marnizam, F. I., & Ali, S. R. (2021). Evaluation of The Implementation of Classroom Assessment (PBD) Among Primary School Mathematics Teachers: Penilaian Pelaksanaan Pentaksiran Bilik Darjah (PBD) dalam Kalangan Guru Matematik Sekolah Rendah. *Jurnal Pendidikan Sains dan Matematik Malaysia*, 11(2), 81-94.
- Marzidi, M. K. M., & Halim, H. (2023). Hubungan Amalan Kreativiti dan Komitmen Guru Pendidikan Seni Visual. *Advances in Humanities and Contemporary Studies*, 4(2), 134- 149.
- Masran, M. N., Nor, M. M., & Mashitah, M. R. (2017). Assessment of holistic child development based on performance assessment using many facet rasch model. *Advanced Science Letters*, 23(3), 2127-2131.
- Mastikawati, M., Baharun, H., Wahid, A. H., Solehatin, S., & Adawiyah, R. (2022). Strengthening Early Childhood Learning Outcomes through Authentic Assessment of Students. *Jurnal Obsesi: Jurnal Pendidikan Anak Usia Dini*, 6(5), 4547-4556.
- Mohd Haidzir Yusof@Jusoh & Norasmah Othman (2019). Isu dan Permasalahan Pentaksiran Alternatif
- Nordin, N., & Abdurahman, M.S. ISU DAN CABARAN DALAM PENTAKSIRAN KANAK-KANAK DI TASKA.
- Noor Hashimah, H. (2013, July). GAYA KEPIMPINAN PENGETUA DALAM MENJAYAKAN PENYEDIAAN PENDIDIKAN ABAD KE-21. In *Seminar Nasional Pengurusan dan Kepimpinan Pendidikan Ke-20 2013*. Institut Aminuddin Baki.
- Nor Mashitah Mohd Radzi, Mariani Md. Nor, Abdul Halim Masnan & Md.Nasir Masran. (2017). Evaluation of an Early Science and Mathematics Standard Instrument Task Development, Scoring Set, and Psychometric Issues. *Advanced Science Letter*, 23(3): 2097-2100
- Omar, S. S. H. W. (2019). Pengetahuan, Kemahiran, Sikap Dan Masalah Guru Dalam Melaksanakan Pentaksiran Bilik Darjah Bahasa Melayu Di Sekolah Rendah (Knowledge, Skills, Attitude and Problem Of Teacher's In Implementing Classroom Assessment Malay Language In Primary Schools). *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 9(3), 56-67.
- Paige-Smith, A & Craft, A. (2011). *Developing Reflective Practice in the Early Years* (2nd ed.) Berkshire: McGraw Hill, Open University Press.
- Widat, F., Saleha, L., Zainiyah, A., & Aisyah, S. N. (2022). *The "Aku Bisa" Program; Efforts to Train Early Childhood Independence*. *Jurnal Obsesi: Jurnal Pendidikan Anak Usia Dini*, 6(4), 3218-3231. <https://doi.org/10.31004/obsesi.v6i4.2067>

Yusof, M. H., & Othman, N. (2019). Isu dan Permasalahan Pentaksiran Alternatif dalam Sistem Penilaian di Malaysia. E-prosiding Persidangan Antrabangsa Sains Sosial dan Kemanusiaan, 24-25.